БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE
PREDSTAVNIČKI DOM/ZASTUPNIČKI DOM

Broj: 01-50-1-15-10/23
Veza: 01-02-1-1261/23
Sarajevo, 23. 8. 2023.

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 24-08-2023			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga

DOM NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE
n/r Nikole Špirića, predsjedavajućeg

Na 10. sjednici, održanoj 22. 8. 2023, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH usvojio je po skraćenom postupku Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost, čiji su predlagači poslanici Mladen Bosić i Darko Babalj.

U skladu s članom 128. stav (1) Poslovnika Predstavničkog doma, u prilogu Vam dostavljam navedeni prijedlog zakona radi razmatranja i usvajanja.

Prilog: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost

S poštovanjem,

PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
Marinko Čavara

Dostaviti:
- naslovu
- a/a

Broj: 01-50-1-15-10/23
Veza: 01-02-1-1261/23
Sarajevo, 23. 8. 2023.

DOM NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE
n/r Nikole Špirića, predsjedavajućeg

Na 10. sjednici, održanoj 22. 8. 2023, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH usvojio je po skraćenom postupku Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost, čiji su predlagači poslanici Mladen Bosić i Darko Babalj.

U skladu s članom 128. stav (1) Poslovnika Predstavničkog doma, u prilogu Vam dostavljam navedeni prijedlog zakona radi razmatranja i usvajanja.

Prilog: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost

S poštovanjem,

PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
Marinko Čavara

Dostaviti:
- naslovu
- a/a

P R I J E D L O G

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na _. sjednici Predstavničkog doma, održanoj __. __. 2023. godine, i na __. sjednici Doma naroda, održanoj __. __. 2023. godine, usvojila je

ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH", br. 9/05, 35/05, 100/08, 33/17 i 46/23) u članu 57. u stavu 1. riječi: „50.000 KM" zamjenjuju se riječima: „100.000 KM".

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH".

Broj: .....
Datum: .....

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

O B R A Z L O Ž E NJ E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE PROPISA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH", br. 9/05, 35/05, 100/08, 33/17 i 46/23) sadržan je u odredbama člana IV. 4. Ustava Bosne i Hercegovine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Razlog za povećanje granice za registraciju poreskih obveznika s 50.000 KM na 100.000 KM je očigledna potreba s obzirom na inflatorna kretanja i povećanja cijena robe i usluga u proteklom periodu, kao i predviđanja ekonomskih kretanja za naredni period.

III. PRINCIPI NA KOJIMA JE ZASNOVAN PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost zasnovan je na principima:

- zakonitosti,
- pravičnosti,
- efikasnosti,
- društvene odgovornosti i
- transparentnosti.

IV. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

U član 57. stav (1) riječi: „50.000 KM" zamjenjuje se riječima: „100.000 KM", čime se zbog inflatornih kretanja i projekcija ekonomskih kretanja, odnosno povećanja cijena robe i usluga odgovara nastalim objektivnim potrebama.

V. USKLAĐENOST PROPISA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost usklađen je s principima i standardima evropskog zakonodavstva.

VI. POTREBNA FINANSIJSKA SREDSTVA

Realizacija odredbi predloženog zakona neće zahtijevati dodatna sredstva u budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza.

ODREDBA ZAKONA KOJA SE MIJENJA

Član 57.

Registracija za PDV

Svako lice čiji oporezivi promet dobrima ili uslugama i promet dobrimaoslobođenim uz kredit u prethodnoj godini prelazi ili je vjerovatno da će preći prag od 50.000 KM dužno je da se registruje prema ovom zakonu kao poreski obveznik. Kada se određuje da li je ili nije pređen prag od 50.000 KM, uzima se u obzir i promet povezanih firmi i ostalih subjekata koji su kroz posjedovanje dionica, ili na bilo koji drugi način, pod zajedničkom neposrednom ili posrednom kontrolom.
Bliže propise za registraciju obveznika, uključujući i registracije dozvoljene prema članu 44. stav 6. Zakona, donosi UIO.
Registrovani obveznici ili lica koja raspolažu dobrima u pogledu kojih se prema ovom zakonu smatra da s njima raspolažu obveznici zavode se u jedinstveni registar (u daljem tekstu: poreski registar) koji vodi UIO, a koji služi u svrhu sprovođenja ovog zakona.
Bliže propise o zavođenju u jedinstveni registar obveznika, kao i o unošenju i ispravljanju podataka u tom registru donosi UIO.
Obveznik je dužan da obavijesti UIO o izmjenama podataka koji utiču na obračunavanje i plaćanje PDV-a, a koji su vezani za početak, mijenjanje ili prestanak djelatnosti, osim ako nije drugačije propisano ovim zakonom.
UIO izdaje rješenje o registraciji obaveze plaćanja PDV-a u poreski registar za svako lice iz stava 1. ovog člana.
Uvjerenje o registraciji jasno se izlaže na istaknutom mjestu u poslovnim prostorijama.
Obveznici podnose zahtjev za registraciju najkasnije osam dana prije započinjanja oporezivog poslovanja.
Sva lica koja prvi put postaju ili mogu da postanu obveznici dužna su da UIO podnesu zahtjev za registraciju najkasnije do 20-og u kalendarskom mjesecu po isteku mjeseca u kojem su ostvarila ili je vjerovatno da će ostvariti promet dobara ili usluga u iznosu koji je veći od iznosa propisanog u stavu 1. ovog člana.
Ta lica postaju registrovani obveznici danom koji utvrdi UIO u rješenju o registraciji koje se izdaje u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.
Izuzetno od odredbi stava 1. ovog člana, UIO po službenoj dužnosti određuje PDV obavezu poljoprivrednika čiji katastarski prihod prelazi iznos predviđen stavom 3. člana 44. ovog zakona.
Sva lica koja raspolažu dobrima, koja se prema ovom zakonu tretiraju kao da su isporučena od strane obveznika koji obavljaju svoju poslovnu djelatnost, obavezna su da UIO podnesu zahtjev za registraciju u roku od 15 dana od dana kada steknu pravo na raspolaganje takvim dobrima.
Oblik i sadržaj zahtjeva za registraciju propisuje UIO.

P R I J E D L O G

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na _. sjednici Predstavničkog doma, održanoj __. __. 2023. godine, i na __. sjednici Doma naroda, održanoj __. __. 2023. godine, usvojila je

ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH", br. 9/05, 35/05, 100/08, 33/17 i 46/23) u članu 57. u stavu 1. riječi: „50.000 KM" zamjenjuju se riječima: „100.000 KM".

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH".

Broj: .....
Datum: .....

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE PROPISA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH", br. 9/05, 35/05, 100/08, 33/17 i 46/23) sadržan je u odredbama člana IV. 4. Ustava Bosne i Hercegovine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Razlog za povećanje granice za registraciju poreskih obveznika s 50.000 KM na 100.000 KM je očigledna potreba s obzirom na inflatorna kretanja i povećanja cijena robe i usluga u proteklom periodu, kao i predviđanja ekonomskih kretanja za naredni period.

III. PRINCIPI NA KOJIMA JE ZASNOVAN PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost zasnovan je na principima:

- zakonitosti,
- pravičnosti,
- efikasnosti,
- društvene odgovornosti i
- transparentnosti.

IV. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

U član 57. stav (1) riječi: „50.000 KM" zamjenjuje se riječima: „100.000 KM", čime se zbog inflatornih kretanja i projekcija ekonomskih kretanja, odnosno povećanja cijena robe i usluga odgovara nastalim objektivnim potrebama.

V. USKLAĐENOST PROPISA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost usklađen je s principima i standardima evropskog zakonodavstva.

VI. POTREBNA FINANSIJSKA SREDSTVA

Realizacija odredbi predloženog zakona neće zahtijevati dodatna sredstva u budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza.

ODREDBA ZAKONA KOJA SE MIJENJA

Član 57.

Registracija za PDV

Svako lice čiji oporezivi promet dobrima ili uslugama i promet dobrimaoslobođenim uz kredit u prethodnoj godini prelazi ili je vjerovatno da će preći prag od 50.000 KM dužno je da se registruje prema ovom zakonu kao poreski obveznik. Kada se određuje da li je ili nije pređen prag od 50.000 KM, uzima se u obzir i promet povezanih firmi i ostalih subjekata koji su kroz posjedovanje dionica, ili na bilo koji drugi način, pod zajedničkom neposrednom ili posrednom kontrolom.
Bliže propise za registraciju obveznika, uključujući i registracije dozvoljene prema članu 44. stav 6. Zakona, donosi UIO.
Registrovani obveznici ili lica koja raspolažu dobrima u pogledu kojih se prema ovom zakonu smatra da s njima raspolažu obveznici zavode se u jedinstveni registar (u daljem tekstu: poreski registar) koji vodi UIO, a koji služi u svrhu sprovođenja ovog zakona.
Bliže propise o zavođenju u jedinstveni registar obveznika, kao i o unošenju i ispravljanju podataka u tom registru donosi UIO.
Obveznik je dužan da obavijesti UIO o izmjenama podataka koji utiču na obračunavanje i plaćanje PDV-a, a koji su vezani za početak, mijenjanje ili prestanak djelatnosti, osim ako nije drugačije propisano ovim zakonom.
UIO izdaje rješenje o registraciji obaveze plaćanja PDV-a u poreski registar za svako lice iz stava 1. ovog člana.
Uvjerenje o registraciji jasno se izlaže na istaknutom mjestu u poslovnim prostorijama.
Obveznici podnose zahtjev za registraciju najkasnije osam dana prije započinjanja oporezivog poslovanja.
Sva lica koja prvi put postaju ili mogu da postanu obveznici dužna su da UIO podnesu zahtjev za registraciju najkasnije do 20-og u kalendarskom mjesecu po isteku mjeseca u kojem su ostvarila ili je vjerovatno da će ostvariti promet dobara ili usluga u iznosu koji je veći od iznosa propisanog u stavu 1. ovog člana.
Ta lica postaju registrovani obveznici danom koji utvrdi UIO u rješenju o registraciji koje se izdaje u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.
Izuzetno od odredbi stava 1. ovog člana, UIO po službenoj dužnosti određuje PDV obavezu poljoprivrednika čiji katastarski prihod prelazi iznos predviđen stavom 3. člana 44. ovog zakona.
Sva lica koja raspolažu dobrima, koja se prema ovom zakonu tretiraju kao da su isporučena od strane obveznika koji obavljaju svoju poslovnu djelatnost, obavezna su da UIO podnesu zahtjev za registraciju u roku od 15 dana od dana kada steknu pravo na raspolaganje takvim dobrima.
Oblik i sadržaj zahtjeva za registraciju propisuje UIO.

ZAKON O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST
(Neslužbeni prečišćeni tekst[1])

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.
Teritorijalna primjena

Ovim zakonom uvodi se obaveza i regulira se sistem plaćanja poreza na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: PDV) na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Teritoriju Bosne i Hercegovine čini teritorija koja se nalazi pod suverenitetom Bosne i Hercegovine, uključujući i zračni prostor i morsko područje koje se, prema državnom i međunarodnom zakonu, nalazi pod suverenitetom ili jurisdikcijom Bosne i Hercegovine.

Član 2.
Raspodjela prihoda po osnovu PDV-a

Sistem raspodjele i metod izračunavanja udjela prikupljenih prihoda po osnovu PDV-a uređuju se Zakonom o uplatama na jedinstveni račun i raspodjeli prihoda, prema kriterijima utvrđenim u članu 21. stav 3. tač. (i), (ii) i (iii) Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini.

II - PREDMET OPOREZIVANJA

Član 3.
Predmet oporezivanja

PDV se, u skladu s odredbama ovog zakona, plaća na:

1. promet dobara i usluga (u daljem tekstu: promet dobara i usluga) koje poreski obveznik, u okviru obavljanja svojih djelatnosti, izvrši na teritoriji Bosne i Hercegovine uz naknadu;
2. uvoz dobara u Bosnu i Hercegovinu.

III - PROMET DOBARA I USLUGA

Član 4.
Promet dobara

Promet dobara je, u smislu ovog zakona, prijenos prava raspolaganja na stvarima (u daljem tekstu: dobra) licu koje tim dobrima može raspolagati kao vlasnik.

Dobrima se smatraju i voda, električna energija, plin, toplotna energija ili slično.

Prometom dobara, u smislu ovog zakona, smatra se i:

1. prijenos prava raspolaganja na dobrima uz naknadu na osnovu odluke državnog organa, organa lokalne samouprave ili na osnovu zakona;

---

[1] Neslužbeni prečišćeni tekst sadrži: Zakon o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni glasnik BiH", broj 9/05); Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni glasnik BiH", broj 35/05) - **označen podebljanim slovima**; Zakon dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni glasnik BiH", broj 100/08) - *označen kosim slovima*; Zakon o izmjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni glasnik BiH", broj 33/17) – označen podvučenim slovima; Zakon o dopuni Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni glasnik BiH", broj 46/23) – označen isprekidanim podvučenim slovima.

2. isporuka dobara po ugovoru na osnovu kojeg se plaća provizija pri prodaji ili kupovini dobara;
3. isporuka dobara na osnovu ugovora o iznajmljivanju na određeni period na osnovu kupoprodajnog ugovora s odgođenim plaćanjem kojim je predviđeno da se pravo vlasništva prenosi najkasnije otplatom posljednje rate;
4. prijenos prava raspolaganja na novosagrađenim građevinskim objektima ili ekonomski djeljivim cjelinama u okviru tih objekata (u daljem tekstu: objekti);
5. prijenos poslovne imovine poreskog obveznika od strane ovlaštenog lica, uključujući likvidatore, stečajne upravnike i nadzornike, osim slučajeva iz stava 2. člana 7. ovog zakona;
6. upotreba dobara poreskog obveznika u vanposlovne svrhe;
7. razmjena dobara za druga dobra ili usluge.

Član 5.

Upotreba dobara u vanposlovne svrhe

Kada dobra koja čine dio njegove poslovne imovine poreski obveznik koristi u privatne svrhe ili u privatne svrhe svojih zaposlenika, odnosno kada dobrima raspolaže besplatno ili uz smanjenu naknadu, ili koristi robu u svrhe koje nisu povezane s njegovim poslovnim djelatnostima, te ako se PDV na dobra koja su u pitanju ili njihove sastavne dijelove može u potpunosti ili djelimično odbiti, takva upotreba ili raspolaganje smatra se prometom dobara izvršenim uz naknadu.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, ne smatra se prometom dobara uz naknadu:
1. besplatno davanje poslovnih uzoraka kupcima ili budućim kupcima u uobičajenim količinama za tu namjenu, pod uslovom da ih ti kupci ili potencijalni kupci ne stave u prodaju, odnosno da su u obliku koji onemogućava njihovu prodaju;
2. davanje poklona male vrijednosti u svrhu unapređivanja poslovne djelatnosti poreskog obveznika, ako se oni daju samo povremeno i ako se ne daju istim licima.

Poklonima male vrijednosti, u smislu stava 2. tačke 2. ovog člana, smatraju se pokloni čija pojedinačna cijena ne prelazi 20,00 KM.

3. davanje poklona u hrani kao donacija koju poreski obveznik u svrhu sprečavanja njenog uništavanja, zaštite okoliša i pomoći krajnjim primateljima donira isključivo posrednicima u doniranju hrane registriranim za prikupljanje i pružanje humanitarne pomoći.

Član 6.

Upotreba lično proizvedenih dobara, promjena svrhe i zadržavanje dobara nakon prestanka poslovanja

Prometom dobara uz naknadu smatra se i:
1. stavljanje u vlastitu upotrebu dobara koje poreski obveznik proizvodi, izgrađuje, obrađuje, kupuje ili uvozi u okviru obavljanja svojih poslovnih djelatnosti;
2. korištenje dobara za koja je ulazni porez u potpunosti ili djelimično odbijen a koja poreski obveznik u potpunosti ili djelimično koristi u svrhe obavljanja djelatnosti koje su oslobođene od plaćanja PDV-a;
3. zadržavanje dobara nakon prestanka obavljanja djelatnosti ili nakon prestanka registracije, a za koja je ulazni porez u potpunosti ili djelimično odbijen.

Prometom dobara uz naknadu smatra se i prodaja ili iznajmljivanje zgrada koje je poreski obveznik izgradio od vlastitih sredstava i na vlastitom ili iznajmljenom zemljištu (gradilištu).

Izgradnja zgrada, u smislu stava 2. ovog člana, znači svaku izmjenu ili renoviranje vlastitih ili

iznajmljenih zgrada poreskog obveznika u vrijednosti većoj od 10.000,00 KM.

Odredbe stava 2. ovog člana odnose se i na zgrade koje poreski obveznik izgradi radi unapređivanja njegovih privrednih djelatnosti.

Član 7.

Prijenos imovine poreskog obveznika

Prijenosom dobara uz naknadu smatra se prijenos cjelokupne ili dijela imovine poreskog obveznika, ako je ulazni porez moguće u cijelosti ili djelimično odbiti, kada je ta imovina kupljena, proizvedena ili na drugi način stečena.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, ne smatra se prometom dobara uz naknadu prijenos cjelokupne ili dijela imovine poreskog obveznika, koja tvori zaseban poslovni subjekt, sa ili bez naknade, ili kao ulog, ako je sticalac poreski obveznik ili tim sticanjem postane poreski obveznik i ako produži da obavlja istu privrednu djelatnost, pod uslovom da kupac ima mogućnost dobiti istu stopu za odbijanje ulaznog poreza kao prodavac.

Odredbe stava 2. ovog člana primjenju se bez obzira da li je prijenos izvršen uz novčanu ili neku drugu naknadu.

Prodavac poslovne imovine dužan je da, u roku od osam dana od dana prodaje, obavijesti Upravu za indirektno oporezivanje (u daljem tekstu: UIO) o identitetu novog vlasnika poslovne imovine i iznosu koji je plaćen za nju.

Član 8.

Promet usluga

Prometom usluga, u smislu ovog zakona, smatraju se svi poslovi i radnje izvršene u okviru obavljanja privredne djelatnosti, a koji ne čini promet dobara iz čl. 4. - 7. ovog zakona.

Prometom usluga smatra se:

1. prijenos i ustupanje autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova, kao i drugih imovinskih prava (u daljem tekstu: imovinska prava);
2. pružanje usluga uz naknadu na osnovu odluke državnog organa, organa lokalne samouprave ili na osnovu zakona;
3. pružanje usluga koje poreski obveznik bez naknade izvrši u vanposlovne svrhe osnivača, zaposlenih i drugih lica;
4. razmjena usluga za druga dobra ili usluge.

Član 9.

Korištenje usluga u vanposlovne svrhe

Prometom usluga uz naknadu smatra se i:

1. upotreba dobara koja čine dio poslovne imovine, za vanposlovnu upotrebu poreskog obveznika, zaposlenih ili drugih lica, kada je PDV na takva dobra moguće u potpunosti ili djelimično odbiti;
2. pružanje usluga koje poreski obveznik izvrši bez naknade ili uz smanjenu naknadu u vanposlovne svrhe osnivača, zaposlenih i drugih lica ili u svrhe koje nisu povezane s njegovim poslovanjem;
3. pružanje usluga koje poreski obveznik vrši u svrhe njegovog poslovanja, kada PDV na takvu uslugu, da je pruža drugi poreski obveznik, ne bi bilo moguće u potpunosti odbiti.

Član 10.

Vršenje usluga u svoje ime a za račun drugog lica

Kada poreski obveznik vrši usluge u svoje ime a za račun drugog lica, smatra se da je istovremeno i sam primio i pružio te usluge.

Stav 2. člana 7. se na sličan način primjenjuje na pružanje usluga.

Član 11.

Uvoz dobara

"Uvoz dobara" je svaki unos dobara u carinsko područje Bosne i Hercegovine.

PDV se obračunava na sva dobra koja se uvoze.

Izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, PDV se ne obračunava na dobra za koja je odmah po unošenju u Bosnu i Hercegovinu dato odobrenje za privremeno uskladištenje, carinski odobreni postupak ili upotrebu dobara prema članu 30. stav 1. tačka 2. ovog zakona, a za koja je pokrenut postupak privremenog uvoza uz oslobađanje od plaćanja uvoznih poreza, odnosno carinski postupak prijevoza.

IV - PORESKI OBVEZNICI

Član 12.

Definicije

Poreski obveznik je svako lice koje samostalno obavlja privrednu djelatnost.

Pod pojmom djelatnosti, u smislu stava 1. ovog člana, podrazumijeva se djelatnost proizvođača, trgovca ili pružaoca usluga koja se vrši s ciljem ostvarivanja prihoda, uključujući i djelatnosti eksploatacije prirodnih bogatstava, poljoprivrede, šumarstva i profesionalnih djelatnosti.

Pod "privrednom djelatnošću" podrazumijeva se iskorištavanje imovine ili imovinskih prava u svrhu ostvarivanja prihoda.

Obveznik je lice u čije ime i za čiji račun se vrši promet dobara, odnosno usluga ili uvoz dobara.

Obveznik je i lice koje vrši promet dobara, odnosno usluga ili uvoz dobara u svoje ime, a za račun drugog lica.

Država i njeni organi, entitetski organi, organi Distrikta i lokalne samouprave, kao i pravna lica osnovana u skladu sa zakonom s ciljem obavljanja poslova iz djelokruga organa uprave, ne smatraju se obveznicima u smislu ovog zakona ako obavljaju promet dobara i usluga u okviru djelatnosti i transakcija u koje ulaze kao organi uprave.

Organi iz stava 6. ovog člana smatraju se obveznicima ako obavljaju promet dobara i usluga a takav promet dobara i usluga ili transakcije obavljaju se kao konkurencija firmama u privatnom vlasništvu.

Član 13.

Lica koja podliježu plaćanju PDV-a

Lica koja, u smislu ovog zakona, podliježu plaćanju PDV-a su:

1. obveznici koji vrše promet dobrima ili uslugama na koje se obračunava PDV;
2. poreski zastupnik koga odredi obveznik koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni stalnu poslovnu jedinicu, a koji obavlja promet dobara i usluga u Bosni i Hercegovini;

3. primalac usluga nabavljenih prilikom unapređivanja poslovanja, ako pružalac usluga koji nema sjedište u Bosni i Hercegovini, iz tačke 2. ovog stava, ne odredi poreskog zastupnika;
4. svako lice koje u fakturi ili drugom dokumentu koji služi kao faktura (u daljem tekstu: faktura) iskaže PDV, a koje, u skladu s ovim zakonom, nije dužno obračunati i uplatiti PDV;
5. u slučaju uvoza: primalac dobara, odnosno carinski dužnik utvrđen u skladu sa carinskim propisima; i
6. primalac dobara i usluga povezanih sa izgradnjom nepokretne imovine prema Poglavlju XII. ovog zakona.

V - MJESTO OPOREZIVANJA

Član 14.

Mjesto prometa dobara

PDV se obračunava, naplaćuje i plaća na mjestu prometa dobrima i uslugama, a Bosna i Hercegovina smatra se jednim mjestom za vršenje prometa.
Za mjesto prometa dobrima smatra se da je u BiH ako je to mjesto:
1. gdje se dobra nalaze u trenutku slanja ili prijevoza do primaoca ili, po njegovom nalogu, do trećeg lica, ako dobra šalje ili prevozi isporučilac, primalac ili treće lice, po njegovom nalogu;
2. ugradnje ili montaže dobara, ako se ona ugrađuju ili montiraju od strane isporučioca, primaoca ili, po njegovom nalogu, od strane trećeg lica;
3. gdje se dobra nalaze u trenutku isporuke, ako se dobra isporučuju bez otpreme, odnosno prijevoza;
4. gdje dobra ulaze u carinsko područje Bosne i Hercegovine.

Član 15.

Mjesto prometa usluga

Za promet usluga smatra se da je izvršen u BiH ako obveznik:
1. ima stalno sjedište u BiH iz kojeg se pružaju usluge, ili
2. u nedostatku takvog mjesta, ima stalnu adresu ili uobičajeno mjesto stanovanja u BiH.
Uz odredbe stava 1. ovog člana, mjestom gdje se vrši takav promet usluga smatra se da se nalazi u BiH kada se radi o mjestu gdje:
1. se nalazi nepokretna imovina, ako se radi o pružanju usluge koja je neposredno povezana s tom nepokretnom imovinom, uključujući djelatnost posredovanja i procjene vrijednosti u vezi s tom nepokretnom imovinom, kao i projektiranje, pripremu i izvođenje građevinskih radova i nadzor nad njima;
2. se obavlja prijevoz, a ako se prijevoz obavlja i u Bosni i Hercegovini i u inozemstvu (u daljem tekstu: međunarodni transport), odredbe ovog zakona primjenjuju se samo na onaj dio prijevoza izvršen u Bosni i Hercegovini;
3. je usluga stvarno izvršena, ako se radi o:
a) sporednim uslugama u oblasti transporta, kao što su utovar, istovar, pretovar i slične usluge;
b) uslugama iz oblasti kulture, umjetnosti, obrazovanja i nauke, sporta, zabavno-estradnim i sličnim uslugama, uključujući usluge organiziranja manifestacija, kao i s njima povezane usluge;

c) uslugama procjene vrijednosti pokretne imovine;
d) uslugama izvršenim na pokretnoj imovini.
4. primalac usluge obavlja djelatnost, ima stalno sjedište, ispostavu, stalnu adresu ili uobičajeno prebivalište, ako se radi o uslugama:
a) prijenosa, ustupanja, propuštanja i stavljanja nekome na raspolaganje imovinskih prava, autorskih prava, prava na patente, licence, zaštitnih znakova i drugih prava intelektualne svojine;
b) reklamiranja;
c) savjetnika, inženjera, advokata, revizora, računovođa, tumača, obrade podataka i davanja podataka;
d) preuzimanja obaveze da se u potpunosti ili djelimično odustane od vršenja neke djelatnosti ili korištenja nekog prava;
e) bankarskim, finansijskim uslugama i uslugama u oblasti osiguranja i reosiguranja, osim iznajmljivanja sefova;
f) stavljanja osoblja na raspolaganje;
g) pružanja telekomunikacionih usluga, što znači prijenos, emitiranje ili prijem znakova, signala, teksta, slika, zvukova ili informacija putem kablovskih, optičkih ili drugih elektromagnetnih sistema, uključujući i pravo na korištenje takvog prijenosa, emitiranja ili prijema;
h) iznajmljivanja pokretnih stvari, osim prijevoznih sredstava;
i) posredovanja prilikom pružanja usluga iz podtač. a) do h).
5. Ako usluge iz tačke 4. ovog člana pruža obveznik koji ima sjedište ili prebivalište u BiH za primaoca usluga koji nema svoje sjedište ili prebivalište u BiH, mjestom pružanja usluga smatra se mjesto gdje primalac usluge ima sjedište svoje firme ili prebivalište.

Član 16.
Posebna pravila

UIO, radi izbjegavanja duplog oporezivanja ili neoporezivanja, može u preciziranim slučajevima odrediti mjesto pružanja usluga za usluge iz člana 15. stav 2. tačka 4., kao i za usluge iznajmljivanja prijevoznih sredstava.

VI - NASTANAK PORESKE OBAVEZE

Član 17.
Opće

Poreska obaveza nastaje u momentu kada se izvrši jedna od sljedećih radnji, koja god bude najranija:
1. isporuka dobara ili vršenje usluga;
2. izdavanje fakture u skladu s ovim zakonom;
3. plaćanje ili djelimično plaćanje izvršeno prije izdavanja fakture;
4. nastanak obaveze plaćanja carinskog duga kod uvoza dobara, a ako te obaveze nema, u momentu kada bi nastala obaveza plaćanja tog duga;
5. za promet dobrima i uslugama prema čl. 5., 6. i 9., po isteku poreskog perioda za vrijeme kojeg je izvršen promet; i

6. za svaku izmjenu u poreskoj osnovici prema članu 20., kada se izda faktura ili drugi dokument.

Član 18.

Nastanak poreske obaveze na promet dobara

Poreska obaveza na promet dobara nastaje u momentu:

1. otpreme ili početka prijevoza dobara primaocu ili trećem licu, po nalogu isporučioca, primaoca ili trećeg lica o kojem se radi;
2. preuzimanja vlasništva nad dobrima od strane primaoca u slučaju ugradnje ili montaže dobara od strane isporučioca ili, po njegovom nalogu, trećeg lica;
3. prijenosa prava raspolaganja na dobrima primaocu, ako se dobra isporučuju bez otpreme, odnosno prijevoza;
4. očitanja stanja primljene vode, električne energije, plina ili toplotne energije s ciljem obračuna potrošnje;
5. uvoza dobara u carinsko područje Bosne i Hercegovine.

U slučajevima iz st. 2. i 3. člana 11., PDV postaje zaračunljiv kada dobra više ne podliježu carinski odobrenom postupanju.

Izuzetno od odredbi stava 1. tačke 5. i stava 2. ovog člana, kada uvezena dobra podliježu carinskim dažbinama ili drugim dažbinama s podjednakim učinkom, PDV se obračunava u momentu kada bi obaveza naplate uvoznih dažbina nastala da je tako propisano.

Odredbe stava 1. ovog člana odnose se i na djelimične isporuke dobara.

Djelimične isporuke iz stava 4. ovog člana postoje ako je za isporuku određenih dijelova ekonomski djeljive cjeline posebno ugovorena naknada.

Član 19.

Nastanak poreske obaveze na pružanje usluga

Usluga se smatra pruženom u momentu kada je izvršeno pojedinačno pružanje usluge.

Ako se za pružanje usluga izdaju periodične fakture, za promet usluga smatra se da je završen posljednjeg dana perioda za koji se izdaje faktura.

Djelimična usluga smatra se završenom u momentu kada je okončano pružanje tog dijela usluge.

Djelimična usluga iz stava 3. ovog člana postoji ako je za određene dijelove ekonomski djeljive usluge posebno ugovorena naknada.

VII - PORESKA OSNOVICA

Član 20.

Poreska osnovica kod prometa dobara i usluga

Poreska osnovica (u daljem tekstu: osnovica) prometa dobara i usluga jeste oporezivi iznos naknade (u novcu, stvarima ili uslugama) koju obveznik primi ili treba da primi za isporučena dobra ili pružene usluge, uključujući subvencije koje su neposredno povezane sa cijenom tih dobara ili usluga, u koju nije uključen PDV, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

U osnovicu se uračunavaju i:

1. akciza, carina i druge uvozne dažbine, kao i ostali javni prihodi, osim PDV-a;

2. svi sporedni troškovi koje obveznik obračunava primaocu dobara i usluga (provizije, troškovi pakiranja, prijevoza, osiguranja i drugi vanredni troškovi koje isporučilac obračunava kupcu);

3. bilo koji iznosi koji se obračunavaju na povratnu ambalažu;

4. bilo koji troškovi priključivanja, naknade za ugradnju i drugi iznosi koji se obračunavaju kupcu od strane isporučioca dobara ili davaoca usluga kao uslov da se izvrši promet dobara i usluga.

Ako naknada ili dio naknade nije plaćen u novcu, već u obliku prometa dobara i usluga, osnovicom se smatra tržišna vrijednost tih dobara i usluga u momentu njihove isporuke, u koju nije uključen PDV.

Pri razmjeni dobara i usluga, osnovicom se smatra vrijednost dobara ili usluga koje supredmet razmjene.

Osnovicu kod prometa dobara i usluga koje izvrši poreski obveznik koji nema uspostavljeno poslovanje u Bosni i Hercegovini čini naknada koju je primalac dobara ili usluga platio ili će platiti isporučiocu tih dobara, odnosno davaocu tih usluga koje izvrši promet dobara ili pruži usluge, uključujući i subvencije koje su direktno povezane sa cijenom takvog prometa.

U slučaju prometa dobara iz čl. 5. i 6. ovog zakona, osnovicom se smatra nabavna cijena tih ili sličnih dobara u momentu prometa, bez PDV-a.

Osnovica za promet usluga iz člana 9. ovog zakona je iznos naknade za izvršene usluge.

Ako je naknada za promet dobara ili usluga manja od tržišne vrijednosti ili ako je promet izvršen bez naknade, osnovica je tržišna vrijednost dobara, odnosno usluga u momentu njihovog prometa, bez PDV-a.

Ako je naknada za promet dobara ili usluga viša od iznosa na koji je poreski obveznik imao pravo, osnovicu čini iznos primljene naknade, u koju nije uključen PDV.

Sljedeće se ne uključuje u osnovicu:

1. popusti i druga umanjenja cijene, koji se primaocu dobara ili usluga daju na fakturi najkasnije u momentu izvršenja prometa dobara ili usluga;

2. iznosi koje obveznik primi od kupca kao naknadu troškova plaćenih u ime i za račun drugog, a koji su u njegovim knjigama knjiženi kao troškovi;

3. iznosi kamata koje je prodavac, odnosno davalac usluga obračunao na iznos koji je kupac dugovao, ako se iz ugovora ili druge dokumentacije o uplatama može utvrditi koji se dio uplata odnosi na kamate.

Ako se osnovica naknadno izmijeni, zbog vraćanja dobara isporučiocu, popusta koji kupac dobije nakon primljenih dobara ili pruženih usluga, ili ako se iznos naknade ne može naplatiti nakon iscrpljivanja svih zakonskih sredstava, obveznik koji je izvršio promet dobara ili usluga može, primjenom člana 55.stav 6. ovog zakona, izvršiti ispravku iznosa PDV-a.

Obveznik koji je izvršio promet dobara i usluga može ispraviti iznos PDV-a samo akoobveznik kome je izvršen promet dobara i usluga izmijeni odbitak ulaznog PDV-a i pod uslovom da o tome pismeno obavijesti isporučioca dobara i usluga.

Ako se mijenja PDV obračunat i naplaćen na uvoz dobara, koji poreski obveznik uzima u obzir kao odbitak ulaznog poreza, odbitak ulaznog poreza može se ispraviti za razliku koja se javlja, na osnovu carinskih dokumenata ili odluke UIO.

Ako je PDV za uvoz dobara, koji je odbijen kao ulazni porez, povećan, smanjen ili je obveznik oslobođen obaveze plaćanja, obveznik je dužan, na osnovu carinskog dokumenta ili rješenja UIO, ispraviti odbitak ulaznog poreza u skladu s tom izmjenom.
Ako se ambalaža na koju je PDV obračunat i plaćen vrati, vrši se ispravka osnovice u periodu u kojem je ambalaža vraćena.
UIO može:
1. odrediti norme utvrđivanja osnovice kada se određena vrsta dobara izuzimaju za privatnu upotrebu; i
2. utvrditi standardne vrijednosti za određena dobra koja se izuzimaju za privatnu upotrebu od strane određenih grupa poreskih obveznika.

Član 21.

Poreska osnovica kod uvoza dobara

Poreska osnovica kod uvoza dobara u Bosnu i Hercegovinu je vrijednost tih dobara utvrđena u skladu sa carinskim propisima.
U osnovicu iz stava 1. ovog člana uračunava se i:
1. akciza, carina i druge uvozne dažbine, kao i ostali javni prihodi, osim PDV-a;
2. svi zavisni troškovi (provizija, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja) koji nastanu nakon uvoza dobara do prvog odredišta u Bosni i Hercegovini.
Prvim odredištem, u smislu stava 2. tačke 2. ovog člana, smatra se mjesto koje je navedeno u otpremnici ili drugom dokumentu na osnovu kojeg se dobra uvoze u Bosnu i Hercegovinu.
Prilikom uvoza dobara u osnovicu se ne uračunava smanjena cijena i popusti u skladu s članom 20. stav 10. tačka 1. ovog zakona.
Kod uvoza dobara koje je obveznik privremeno izvezao radi popravka, prerade, dorade ili druge obrade izvan Bosne i Hercegovine, osnovicu čini vrijednost te popravke, prerade,dorade ili druge obrade.

Član 22.

Pretvaranje vrijednosti strane valute u domaću valutu

Ako je osnovica za uvoz dobara u Bosnu i Hercegovinu izražena u stranoj valuti, za obračun te vrijednosti u domaćoj valuti primjenjuju se carinski propisi za obračunavanje carinske vrijednosti koji važe na dan nastanka poreske obaveze.
Ako je vrijednost dobara ili usluga izražena u stranoj valuti, za obračun te vrijednosti u domaćoj valuti primjenjuje se srednji devizni kurs Centralne banke Bosne i Hercegovine koji važi na dan nastanka poreske obaveze.

VIII - PORESKA STOPA

Član 23.

Standardna stopa

Standardna stopa PDV-a na oporezivi promet dobara i usluga i uvoz dobara u Bosnu i Hercegovinu iznosi 17%.

IX - OSLOBAĐANJA OD PLAĆANJA PDV-A

Član 24.

Djelatnosti u javnom interesu

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV-a:

1. javne poštanske usluge, osim telekomunikacionih usluga;
2. medicinske usluge i usluge zdravstvene zaštite, uključujući davanje ljudskih organa, krvi i mlijeka, koje se vrše u skladu sa zakonom kojim se regulira oblast zdravstvene zaštite, te usluge koje pružaju stomatolozi, zubotehničari i protetičari;
3. usluge socijalnog osiguranja, kao i s njima neposredno povezani promet dobara, pod uslovom da se vrše u skladu s propisima kojima je regulirana oblast socijalnog osiguranja;
4. usluge obrazovanja (predškolsko, osnovno, srednje, više i visoko), kao i s njima neposredno povezani promet dobara i usluga, pod uslovom da se vrše u skladu s propisima kojima je regulirana ta oblast;
5. usluge iz oblasti sporta i fizičkog vaspitanja, a koje pojedincima pružaju lica čija djelatnost nije usmjerena ka sticanju dobiti;
6. usluge lica koje angažiraju vjerske organizacije ili filozofska udruženja za obavljanja djelatnosti u tač. 2.-4. ovog člana;
7. promet dobara i usluga koje su neposredno povezane s vjerskim obredima, a koje vrše registrirane vjerske organizacije, u skladu s propisima kojima je regulirano obavljanje te djelatnosti;
8. promet dobara i usluga koje su direktno povezane sa uslugama koje pružaju političke, sindikalne, humanitarne, dobrotvorne, invalidske i slične organizacije svojim članovima za članarinu, u skladu s propisima kojima su regulirane te djelatnosti, pod uslovom da takva oslobađanja ne dovode do poremećaja konkurencije na tržištu;
9. usluge iz oblasti kulture, uključujući i karte za kulturne manifestacije, kao i s njima neposredno povezani promet dobara i usluga, a koje lica čija djelatnost nije usmjerena ka sticanju dobiti vrše u skladu s propisima kojima je regulirana oblast kulture;
10. promet dobara i usluga koji vrše lica čije su djelatnosti oslobođene prema tač. 2. i 9. ovog člana, pod uslovom da je takav promet izvršen isključivo za njihove vlastite potrebe i pod uslovom da takva oslobađanja ne dovode do poremećaja u konkurenciji;
11. usluge javnih radio i televizijskih servisa, osim onih koje su komercijalnog karaktera.

Član 25.

Finansijske i novčane usluge

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV-a:

1. usluge osiguranja i reosiguranja, uključujući i prateće usluge posrednika i agenata (zastupnika) u osiguranju;
2. promet nepokretne imovine, izuzev prvog prijenosa prava svojine ili prava raspolaganja novoizgrađenom nepokretnom imovinom;
3. usluge izdavanja pod zakup i podzakup kuća za stanovanje, stanova i stambenih objekata na period duži od 60 dana, kao i usluge izdavanja pod zakup poljoprivrednog i šumskog zemljišta registriranog u zemljišnim knjigama;
4. finansijske usluge, uključujući:

a) odobravanje i upravljanje kreditima, garancijama ili drugim oblicima kreditnog osiguranja od strane kreditora;

b) usluge koje su povezane s upravljanjem depozitima, ušteđevinom i bankovnim računima, vođenjem platnih transakcija, prijenosom i izvršavanjem dospjelih obaveza, unovčavanjem čekova ili drugih finansijskih instrumenata, izuzev s plaćanjem dugova i faktoringa;

c) transakcije, uključujući vrijednosne papire, koje se odnose na novčanice i kovanice koje predstavljaju zakonsko sredstvo plaćanja u svakoj zemlji, osim kolekcionarskih predmeta (kovanica od zlata, srebra i drugih materijala, novčanica koje se ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja i kovanica numizmatičke vrijednosti);

d) trgovanje dionicama ili drugim vidovima učešća u preduzećima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uključujući njihovo izdavanje, osim čuvanja vrijednosnih papira;

e) upravljanje investicionim fondom;

5. isporuke zlata Centralnoj banci Bosne i Hercegovine;

6. važeće poštanske marke, poreske markice, administrativne i sudske takse;

7. igre na sreću.

Član 26.

Uvoz dobara

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV-a:

1. konačni uvoz dobara čiji bi svaki daljnji promet od strane poreskog obveznika bio oslobođen od PDV-a u Bosni i Hercegovini;

2. konačni uvoz dobara koja su oslobođena plaćanja carine, osim ako nije drugačije propisano Zakonom o carinskoj politici u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 58/15). Oslobađanje se ne primjenjuje na dobra oslobođena plaćanja carine prema članu 207. tačka a) alineje od 1) do 6) Zakona o carinskoj politici u Bosni i Hercegovini";

3. dobra u tranzitu kroz carinsko područje Bosne i Hercegovine;

4. dobra koja se, u okviru carinskog postupka, privremeno izvoze i u nepromijenjenom stanju ponovo uvoze, pod uslovom da su takva dobra oslobođena od plaćanja carine u skladu sa carinskim propisima;

5. uvezena dobra koja su oslobođena od plaćanja carine, a namijenjena za:

a) službene potrebe diplomatskih ili konzularnih predstavnika akreditiranih od strane Bosne i Hercegovine;

b) službene potrebe međunarodnih organizacija, ako je to regulirano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina;

c) lične potrebe stranih lica diplomatskih i konzularnih predstavnika akreditiranih od strane Bosne i Hercegovine, uključujući i članove njihovih porodica;

d) lične potrebe stranih lica međunarodnih organizacija, uključujući i članove njihovih porodica, ako je to regulirano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina;

6. uvoz ulova s ribarskih brodova u lukama, pod uslovom da je takav ulov neprerađen ili da je bio podvrgnut samo onim postupcima koji su potrebni za očuvanje kvaliteta i da prije takvog uvoza nije izvršen nikakav promet;

7. usluge povezane s uvozom dobara, pod uslovom da je vrijednost takvih usluga uključena u osnovicu, u skladu s članom 21. stav 2. tačka 2. ovog zakona;

8. zlato i dragocjeni metali, novčanice i kovanice koje uvozi Centralna banka Bosne i Hercegovine.

Član 27.

Izvoz dobara

Sljedeće se oslobađa od plaćanja (oporezuje nultom stopom) PDV-a:

1. izvoz dobara iz Bosne i Hercegovine od strane ili u ime prodavca;
2. pružanje usluga, uključujući i prijevoz i druge pomoćne usluge, koje su direktno povezane sa izvozom ili uvozom dobara, u skladu s članom 11. stav 3. ovog zakona;
3. dobra koja iz Bosne i Hercegovine izveze kupac ili drugo lice u ime kupca koji nema sjedište u Bosni i Hercegovini, osim dobara koja su namijenjena za opremanje privatnih brodova, zrakoplova ili bilo kojih drugih prijevoznih sredstava koja se koriste za lične potrebe;
4. usluge izvršene na dobrima koja su uvezena u Bosnu i Hercegovinu i izvezena od strane lica koja su izvršila te usluge licu koje nema stalno sjedište, a ni stalno ili uobičajeno mjesto boravka u Bosni i Hercegovini;
5. usluge isporuke dobara ovlaštenim organizacijama koje ta dobra izvoze u okviru registriranih humanitarnih ili dobrotvornih aktivnosti;
6. pružanje usluga koje vrše predstavnici i drugi posrednici u ime i za račun drugog, pod uslovom da te usluge čine dio usluga koje su navedene u ovom članu ili usluge koje se vrše van BiH;
7. izvoz zlata centralnim bankama.

Član 28.

Međunarodni prijevoz

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV-a:

1. snabdijevanje plovnih objekata gorivom i drugim dobrima:

a) koji se koriste za plovidbu na otvorenom moru i koji prevoze putnike uz naknadu,odnosno koji su namijenjeni za obavljanje komercijalnih, industrijskih ili ribarskih aktivnosti;

b) koji se koriste za spašavanje i pomoć na moru.

2. snabdijevanje, popravak, održavanje i iznajmljivanje objekata prema podtač. a) i b) tačke 1. ovog člana, kao i snabdijevanje, iznajmljivanje, davanje u zakup, popravak i održavanje opreme, uključujući i opremu za ribarenje, koja je ugrađena ili se koristi na takvim plovnim objektima;
3. kupovina, popravak i davanje u zakup zrakoplova koje avioprijevoznici koriste za letove na međunarodnim linijama uz naknadu, kao i opticaj, davanje u zakup, popravak i održavanje opreme koja je ugrađena ili se koristi u takvim zrakoplovima;
4. snabdijevanje gorivom i drugim dobrima zrakoplova iz tačke 3. ovog člana;
5. pružanje usluga, osim usluga iz tačke 2. ovog člana, u svrhe zadovoljavanja direktnih potreba plovnih objekata iz tačke 2. ovog člana ili njihovog tereta;
6. pružanje usluga, osim usluga iz tačke 3. ovog člana, za zadovoljavanje direktnih potreba zrakoplova iz tačke 3. ovog člana ili njihovog tereta.

Član 29.

Diplomatske i međunarodne organizacije

Sljedeće podliježe povratu PDV-a plaćenom za snabdijevanje dobrima i uslugama:

1. diplomatskih ili konzularnih predstavništava;
2. međunarodnih organizacija, ako je to regulirano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina;
3. članova međunarodnih organizacija, uključujući i članove njihovih porodica, ako je to regulirano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina.
4. **snabdijevanje dobrima i uslugama u okviru međunarodnih projekata pružanja pomoći u kojima je Bosna i Hercegovina obavezana međunarodnim ugovorom da osigura da takvi projekti ne budu opterećeni PDV-om.**

Izuzetno od odredbe stava 1. tačka 4. ovog člana, snabdijevanje dobrima i uslugama u okviru projekata koji se finansiraju iz instrumenta pretpristupne pomoći (IPA fond) oslobađa se od plaćanja PDV-a.

UIO donosi propise kojima regulira pravo na povrat PDV-a prilikom kupovine dobara.

Član 30.

Posebna oslobađanja

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV-a:

1. uvozi dobara namijenjenih za potrebe slobodnih zona i skladišta, osim carinskih;
2. isporuka dobara, pod uslovom da su:

a) prijavljena UIO, da je prethodno odobrenje za takvu isporuku izdato u skladu sa carinskim propisima i da su privremeno uskladištena;

b) isporučena u bescarinske zone ili bescarinska skladišta;

c) isporučena unutar slobodne zone i slobodnih skladišta;

d) isporučena za carinska skladišta.

3. svako pružanje usluga koje su povezane s prometom dobara iz tačke 2. ovog člana.

Mjesta iz tačke 2. podtač. a) do d) definirana su carinskim propisima.

Svako oslobađanje od PDV-a po odredbama ovog člana priznaje se samo pod uslovom da određena dobra nisu puštena u slobodan promet i da je iznos PDV-a koji dospijeva puštanjem robe u slobodni promet jednak iznosu koji bi bio obračunat i naplaćen da su takva dobra oporeziva njihovim uvozom u Bosnu i Hercegovinu i unutar teritorije Bosne i Hercegovine.

PDV se ne plaća na promet dobara koji je izvršen u bescarinskim prodavnicama na međunarodnim aerodromima ili međunarodnim lukama koje su registrirane za međunarodni promet, pod uslovom da ta dobra iz Bosne i Hercegovine iznose putnici, u propisanim količinama, u drugu zemlju.

Pojam "putnik", kako je naveden u stavu 4. ovog člana, znači svako lice koje posjeduje kartu na kojoj je naznačen odredišni aerodrom ili odredišna luka u drugoj zemlji.

UIO bliže propisuje uslove za primjenu stava 4. ovog člana, uključujući i PDV na izvoz na malo.

Član 31.

Uslovi za primjenu oslobađanja

UIO propisuje uslove za primjenu oslobađanja propisanih čl. 24. - 30. ovog zakona.

X - ODBITAK ULAZNOG POREZA

Član 32.

Opće

Ulazni porez je, u vezi s poreskim obveznikom, iznos PDV-a koji mu je obračunat na promet dobara ili usluga i PDV koji plati ili treba platiti prilikom uvoza dobara, gdje se (u oba slučaja) radi o dobrima ili uslugama koje koristi ili treba koristiti u svrhu poslovanja kojevrši.

Obveznik ima pravo odbiti PDV koji je obavezan platiti ili ga je platio prilikom kupovine dobara ili usluga od drugog obveznika ili prilikom uvoza dobara, pod uslovom da ta dobra, odnosno usluge koristi za promet dobara i usluga koji podliježe plaćanju PDV-a.

Obveznik može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza za promet dobara i usluga koji izvrši u inozemstvu, pod uslovom da bi pravo na odbitak ulaznog poreza postojalo da je takav promet izvršen u Bosni i Hercegovini.

Obveznik ne može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza na:

1. promet dobara i usluga koje su oslobođene od plaćanja PDV-a, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano;
2. promet dobara i usluga izvršenih u inozemstvu, ako za taj promet ne bi imao pravo na odbitak ulaznog poreza da je izvršen u Bosni i Hercegovini;
3. promet dobara i usluga kupljenih od lica s prebivalištem u Bosni i Hercegovini, a koji nije registriran u skladu s ovim zakonom.

Obveznik ima pravo na odbitak ulaznog poreza na promet dobara i usluga koje su oslobođene plaćanja PDV-a prema:

1. članu 26. tačka 7. ovog zakona i
2. članovima 27. i 28. ovog zakona.
3. *članu 29. stav 2. ovog zakona.*

Obveznik ne može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza na:

1. nabavku, proizvodnju i uvoz putničkih automobila, autobusa, motocikla, plovnih objekata i zrakoplova i rezervnih dijelova za takva prijevozna sredstva, goriva i potrošnog materijala za potrebe prijevoza, kao i iznajmljivanje, održavanje, popravke i druge usluge koje su povezane s korištenjem tih prijevoznih sredstava, osim ako prijevozna sredstva i druga dobra koristi isključivo za obavljanje svoje poslovne djelatnosti;
2. izdatke za poslovne zabave i smještaj;
3. izdatke koji se odnose na sticanje nepokretne imovine koju obveznik ili njegovo osoblje koristi kao objekat za stanovanje, boravak djece ili kao objekat za rekreaciju i aktivnosti u slobodno vrijeme, kao i dobra i usluge povezane s njima ili njihovom upotrebom;
4. izdatke obveznika i zaposlenih lica za reprezentaciju;
5. isplate zaposlenim u naturi.

Pravo na odbitak ulaznog poreza obveznik može ostvariti samo ako posjeduje:

1. fakturu izdatu od strane drugog obveznika na kojoj je iskazan PDV u skladu s članom 55. ovog zakona;
2. dokument koji se odnosi na uvoz dobara, a kojim se potvrđuje da je primalac ili uvoznik prilikom uvoza platio PDV koji je na ovaj način iskazan;
3. ako ne raspolaže osnovnim sredstvima u skladu s članom 36. stav 2. i ako prijava za PDV sadrži sve podatke iz člana 39. stav 4. ovog zakona.

Obveznik može odbiti ulazni porez od izlaznog PDV-a, ako ga ima, u poreskom periodu u kojem je PDV obračunat u skladu s čl. 17. i 38. ovog zakona.

Ako obveznik za kupljena dobra dobije fakturu u kojoj je PDV iskazan od strane lica koje, u skladu sa zakonom, ne može izdati takvu fakturu, on ne može ostvariti pravo na odbitak PDV-a koji je iskazan kao ulazni porez, bez obzira što je taj porez platio u dobroj namjeri.

Ako obveznik primi fakturu na kojoj je iskazan iznos PDV-a u višem iznosu od iznosa koji je trebalo da bude obračunat i naplaćen u skladu s ovim zakonom, obveznik ne može više obračunati iznos odbiti kao ulazni porez, čak i ako je PDV plaćen.

Član 33.

Obračunavanje dijela ulaznog poreza koji se može odbiti - djelimično oslobađanje

Ako obveznik koristi isporučena ili uvezena dobra za potrebe svoje poslovne djelatnosti ili prima usluge da bi izvršio promet dobara i usluga s pravom ili bez prava na odbitak ulaznog poreza, može da koristi pravo na odbitak srazmjernog dijela tog ulaznog poreza.

Srazmjerni dio ulaznog poreza odgovara onom dijelu prometa dobara i usluga s pravom na odbitak ulaznog poreza u ukupnom prometu u koji nije uključen PDV.

Srazmjerni poreski odbitak utvrđuje se primjenom procenta srazmjernog odbitka na iznos ulaznog poreza umanjenog za iznos koji obveznik nema pravo odbiti.

U dio PDV-a koji se može odbiti ne ulazi:
1. iznos za promet koji se odnosi na opremu koju obveznici koriste u obavljanju svojih poslovnih djelatnosti;
2. iznos za pružanje finansijskih usluga, ako se vrše kao povremene transakcije i
3. iznos za promet nepokretne imovine, ako se promet vrši kao povremene transakcije.

Iznos PDV-a koji se može odbiti utvrđuje se godišnje kao procenat i zaokružuje se na cijeli broj.

Iznos koji se može odbiti za tekuću godinu određuje se na osnovu podataka dostavljenih u prethodnoj godini, a ako nema podataka o prometu iz prethodne godine ili ako se radi o zanemarivom (minimalnom) iznosu, iznos koji se može odbiti određuje UIO na osnovu izjave obveznika.

Izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, obveznik može, posebno za svaku djelatnost koju obavlja, odrediti dio koji se može odbiti, pod uslovom da odvojeno vodi knjige za svaku djelatnost i da dobije odobrenje od UIO.

UIO može od obveznika zahtijevati da odvojeno vodi knjige za svaku pojedinu oblast privrednih djelatnosti koje obavlja.

Član 34.
Zgrade s dvostrukom namjenom

PDV koji se odnosi na izgradnju zgrade, uključujući i njeno proširenje, a koja, uz prostorije za obavljanje privrednih djelatnosti obveznika, obuhvata i druge prostorije, može se odbiti u srazmjeri troškova za izgradnju prostorija firme u odnosu na ukupne troškove izgradnje.

Poslovnim prostorijama ne smatraju se:

1. prostorije koje se koriste za boravak vlasnika ili njegovih zaposlenika, bez obzira da li se te prostorije koriste i kao poslovne prostorije;
2. prostorije koje se iznajmljuju, osim u slučaju kada je obveznik dobrovoljno registriran za iznajmljivanje u smislu člana 61. ovog zakona.

PDV se može u potpunosti odbiti, pod uslovom da je dobavljač dobara, odnosno davalac usluga u fakturi jasno izvršio podjelu troškova koji se odnose na poslovne prostorije i druge prostorije.

PDV na bilo kakav popravak, renoviranje, izmjenu i održavanje zgrada iz stava 1. ovog člana, a koji se ne može direktno pripisati poslovnim prostorijama, može se odbiti u srazmjeri površine poslovnih prostorija u odnosu na ukupnu površinu zgrade.

PDV na bilo kakvu izgradnju, popravak ili održavanje nepokretne imovine, osim zgrada, može se odbiti saglasno općim odredbama zakona.

Član 35.
Drugi slučajevi dvostruke namjene

UIO može propisati način obračunavanja i odbijanja dijela ulaznog poreza koji se može odbiti za one vrste dobara koje često služe dvostrukoj namjeni.

Član 36.
Ispravka odbitka ulaznoga poreza

Obveznik koji izvrši odbitak ulaznog poreza u skladu s odredbama ovog zakona dužan je da isti ispravi ako:

1. naknadno utvrdi da je odbitak ulaznog poreza obračunat u većem ili manjem iznosu od iznosa na koji je obveznik imao pravo;
2. je nakon obračunavanja poreza došlo do otkazivanja kupovine ili smanjenja cijena.

Obveznik, koji je ostvario pravo na odbitak ulaznog poreza pri nabavci opreme i objekata za vršenje svoje poslovne djelatnosti, dužan je izvršiti ispravku odbitka ulaznog poreza ako prestane ispunjavati uslove za ostvarivanje ovog prava, i to u roku od pet godina od kalendarske godine u kojoj je počela upotreba opreme, a u slučaju nepokretne imovine, deset godina od momenta početka upotrebe objekata.

Momenat početka upotrebe opreme i objekata iz stava 2. ovog člana smatra se poreskim periodom u kojem je izvršen odbitak ulaznog poreza.

Opremom iz stava 2. ovog člana smatraju se stalna sredstva koja podliježu amortizaciji, čija nabavna cijena prelazi iznos od 10.000,00 KM, a koja se, prema propisima o računovodstvu, klasificiraju kao stalna materijalna aktiva obveznika.

Ispravka odbitka ulaznog poreza ne vrši se ako je iznos ispravke dijela PDV-a koji se može odbiti manji od pet procenata (najniži nivo).

UIO može bliže regulirati primjenu odredbi ovog člana u pogledu ispravke odbitaka ulaznog poreza.

Član 37.

Odbitak ulaznog poreza prilikom početka obavljanja oporezivih djelatnosti

Dobra na zalihama

Svako lice koje se registrira kao PDV obveznik ima pravo na proporcionalni odbitak ulaznog poreza na dobra koja ima na zalihama na dan prije nego što se prvi put registrira kao PDV obveznik.

Proporcionalni odbitak ulaznog poreza određuje UIO na osnovu računovodstvenih podataka koje obveznik dostavi i podataka o zalihama robe drugih poreskih obveznika koji obavljaju sličnu djelatnost.

Obveznik iz stava 1. ovog člana može odbiti ulazni porez srazmjerno prometu dobara i usluga koje izvrši, ali nema pravo na povrat PDV-a po tom osnovu.

XI - PERIOD OPOREZIVANJA, OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA PDV-A

Član 38.

Period obračunavanja PDV-a

Poreski period za koji se obračunava PDV je jedan kalendarski mjesec.

Obveznik je dužan obračunati PDV za odgovarajući poreski period na osnovu ukupnogprometa dobara ili usluga iskazanih u fakturama u tom poreskom periodu.

Član 39.

Podnošenje prijave za plaćanje PDV-a i plaćanje poreza

Obveznici su dužni svoju PDV obavezu obračunatu za određeni poreski period navesti u mjesečnoj PDV prijavi.

Prijavu iz stava 1. ovog člana obveznik podnosi do 10-og u mjesecu po isteku poreskog perioda.

Obveznik podnosi prijavu za PDV bez obzira da li je obavezan platiti PDV u periodu za koji je prijava podnesena.

Prijava za PDV sadrži sve neophodne podatke za obračunavanje poreske obaveze obveznika.

Lica iz Poglavlja III. ovog zakona, koja podliježu obavezi plaćanja PDV-a, također plaćaju PDV u rokovima iz stava 2. ovog člana.

Kod uvoza dobara, PDV koji dospijeva na njih obračunava se, naplaćuje i plaća u skladu s propisima zakona koje se odnose na naplatu carinskih i drugih dažbina koje dospijevaju prilikom uvoza.

Oblik i sadržaj prijave za PDV propisuje UIO prema propisima donesenim prema ovom zakonu.

XII - POSEBNA SHEMA ZA NAPLATU PDV-A NA PROMET POVEZAN S GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

Član 40.

Opseg Posebne sheme

Obaveza plaćanja PDV-a kod prometa dobara i usluga koje su u vezi sa izgradnjom nepokretne imovine prebacuje se na lice kojem je izvršen promet u vezi sa izgradnjom te imovine (u daljem tekstu: Posebna shema).

Posebna shema odnosi se na građevinske radove na izgradnji novih zgrada, kao i radove na renoviranju, proširivanju i održavanju postojećih zgrada, a čija ukupna vrijednost prelazi iznos od 25.000,00 KM.

Član 41.

Funkcioniranje Posebne sheme

Izvođač radova koji je angažirao kooperanta za promet dobrima i uslugama, koje utiču na izvođenje građevinskih radova koje vrši izvođač, obveznik je plaćanja PDV-a koji mu obračuna kooperant.

Plaćanje PDV-a koji kooperant obračuna izvođaču, izvođač radova vrši s pozivanjem na PDV identifikacioni broj kooperanta.

Dokaz da je izvršio plaćanje izvođač radova dostavlja kooperantu.

Član 42.

Prava i obaveze prema Posebnoj shemi

Kooperant i izvođač radova su solidarno i pojedinačno odgovorni za plaćanje PDV-a, dok se ne primi dokaz da je fakturirani PDV plaćen.

Kooperant obračunava, plaća i podnosi prijavu za PDV prema Posebnoj shemi u skladu s odredbama ovog zakona, na isti način kao i za bilo koju drugu privrednu djelatnost.

Plaćanje PDV-a od strane izvođača radova, koji obračunava kooperant, tretira se kao ulazni porez, a dokaz o plaćanju istog je osnov za odbitak ulaznog poreza za dobavljača robe, odnosno davaoca usluga.

Član 43.

Produžetak primjene Posebne sheme

UIO može propisima produžiti primjenu Posebne sheme, tako da pravdanje i plaćanje PDV-a u ime isporučioca dobara, odnosno davaoca usluga postane obaveza registriranog PDV obveznika koji prima građevinske radove.

XIII - POSEBNI POSTUPCI OPOREZIVANJA

Član 44.

Male firme

Lice čiji ukupan promet dobara ili usluga (u daljem tekstu: ukupan promet) u prethodnoj godini ne prelazi ili nije vjerovatno da će preći iznos određen članom 57. stav 1. ovog zakona nije obveznik u smislu odredbi ovog zakona.

Odredba stava 1. ovog člana ne odnosi se na obveznika koji je prethodno registriran, odnosno čiji je ukupan promet bio veći od iznosa određenog u članu 57. stav 1. ovog zakona.
Lice koje kao predstavnik domaćinstva obavlja poljoprivrednu ili šumarsku djelatnost za koju se porez na dohodak plaća u skladu s katastarskim prihodom od poljoprivrednog i šumskog zemljišta (u daljem tekstu: poljoprivrednik) nije obveznik u smislu odredbi ovog zakona ako je ukupan katastarski prihod svih članova domaćinstva niži od 15.000 KM.
Pojam "domaćinstvo" znači zajednica življenja, privređivanja i trošenja zajednički ostvarenih prihoda.
Lica iz st. 1. do 3. ovog člana nemaju pravo iskazivanja PDV-a u fakturama ili odbitka ulaznog poreza i nisu dužna voditi knjige na način propisan ovim zakonom.
Lica iz st. 1. do 3. ovog člana mogu, u bilo kom momentu, podnijeti zahtjev UIO za plaćanje PDV-a.
UIO, na osnovu zahtjeva od strane lica iz stava 6. ovog člana, donosi rješenje o njihovoj registraciji za PDV, a obaveza plaćanja PDV-a za takva lica traje najmanje 60 mjeseci.

Član 45.

Poljoprivrednici

Svi poljoprivrednici opisani u stavu 3. člana 44. koji nisu poreski obveznici imaju pravo na paušalnu naknadu za ulazni porez (u daljem tekstu: paušalna naknada) prilikom kupovine poljoprivrednih i šumarskih dobara i usluga koje nastaju kao rezultat djelatnosti na koje se plaća porez na katastarski dohodak od poljoprivrede i šumarstva, pod uslovima i na način utvrđen ovim članom i pod uslovom da su prethodno dobili odobrenje od UIO.
Paušalna naknada plaća se poljoprivredniku koji izvrši promet koji uključuje poljoprivredna i šumarska dobra i usluge licima koja se smatraju obveznicima u smislu ovog zakona.
Obveznici iz stava 2. ovog člana, kojima poljoprivrednici vrše promet dobara ili usluga, obavezni su paušalnu naknadu dodati na iznos koji plaćaju za promet dobara ili izvršene usluge.
Obveznici iz stava 3. ovog člana imaju pravo na odbitak paušalnog iznosa kao ulaznog poreza pod uslovima propisanim ovim zakonom.
Bliže uslove za primjenu ovog člana donosi UIO.
UIO prije isteka tekuće godine utvrđuje iznos godišnje naknade za narednu godinu.
Iznos naknade utvrđuje se tako da se obveznicima prema ovom članu kompenzira PDV koji su im za promet dobara i usluga obračunali poljoprivrednici.

Član 46.

Usluge koje pružaju putničke agencije i turoperatori

Putničkim agencijama i turoperatorima (u daljem tekstu: putničke agencije), u smislu ovog zakona, smatraju se obveznici koji pružaju turističke usluge i koji, u vezi s tim uslugama, postupaju u svoje ime, pri čemu za organizaciju putovanja koriste dobra i usluge drugih obveznika koje putnici neposredno koriste (u daljem tekstu: putničke pogodnosti) i plaćaju PDV u skladu s ovim članom.
Sve usluge koje putnička agencija izvrši za organizaciju putničkih pogodnosti smatraju se, u smislu ovog zakona, jedinstvenom uslugom.

Mjesto vršenja jedinstvene turističke usluge utvrđuje se u skladu s članom 15. st. 1. i 2. ovog zakona.
Osnovica jedinstvene usluge koju vrši turistička agencija je iznos koji predstavlja razliku između ukupne naknade koju plaća putnik i stvarnih troškova koje putnička agencija plaća za primljena dobra i izvršene usluge od strane drugih obveznika, bez PDV-a.
Ako se lica koja vrše promet dobara i usluga turističkoj agenciji nalaze izvan Bosne i Hercegovine, PDV se ne plaća saglasno članu 28. stav 1. tačka 6. ovog zakona.
Ako se promet dobara i usluga djelimično vrši u Bosni i Hercegovini, a djelimično izvan Bosne i Hercegovine, PDV se plaća samo na onaj dio prometa koji se vrši u Bosni i Hercegovini.
Putnička agencija nema pravo na odbitak ulaznog poreza koji je obračunat od strane obveznika koji su izvršili promet dobara i usluga za neposrednu korist putnika.

Član 47.

Korištena roba, umjetnička djela, kolekcionarski predmeti i antikviteti

Svaki obveznik koji, u okviru obavljanja svojih djelatnosti, radi ili u svoje ime ili u ime drugog lica prema ugovoru, na osnovu kojeg se provizija plaća za kupovine i prodaje, a koji kupi ili dobije korištenu robu, umjetnička djela, kolekcionarske predmete i antikvitete, s namjerom da ih preproda (u daljem tekstu: preprodavac), može se opredijeliti da PDV obračuna na transakcije koje se odnose na pojedine stavke, u skladu s ovim članom i čl. 48. i 49.
Pojam "korištena roba" znači svaki pokretni predmet koji je pogodan za daljnju upotrebu u postojećem stanju ili nakon popravka, osim umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta, antikviteta, plemenitih metala i dragog kamenja.
Sljedeće se smatra plemenitim metalima: srebro (uključujući srebro kombinirano sa zlatom ili platinom), zlato (uključujući zlato kombinirano s platinom), platina i svi predmeti izrađeni od tih metala, pod uslovom da naknada za promet ovih metala ne prelazi tržišnu vrijednost.
Dragim kamenjem smatraju se: dijamanti, rubini, safiri i smaragdi, bez obzira da li su u obrađenom ili neobrađenom stanju, pod uslovom da nisu ugrađeni ili povezani u niske.
"Umjetnička djela', kolekcionarski predmeti' i 'antikviteti" slijede definicije pojmova navedene u Aneksu 1. ovog zakona.
Ako preprodavci istovremeno obračunavaju, naplaćuju i plaćaju PDV prema općim uslovima, obavezni su u svojim knjigama posebno knjižiti nabavku.
Preprodavci mogu obračunati i naplatiti PDV prema posebnim uslovima, ako su kupili ili dobili dobra iz stava 1. ovog člana:

1. od lica koja nisu obveznici;
2. od drugih obveznika koji, u skladu s ovim zakonom, nisu imali pravo na odbitak ulaznog poreza za promet takvim dobrima, a koji su oslobođeni prema čl. 24. i 25. ovog zakona;
3. od obveznika iz člana 44. st. 1. i 2. ovog zakona, ako je u pitanju poslovna imovina;
4. od drugih preprodavaca, u mjeri u kojoj promet podliježe plaćanju PDV-a prema posebnim uslovima prema ovom članu.

Ako su ispunjeni uslovi precizirani u članu 27. ovog zakona, promet dobara prema ovom članu također je oslobođen od PDV-a.